

„Social-Demokraten“, at der var et Forlydende, straks uden videre Anledning skulde springe til Højesteret og bede den om nu endelig at fremme denne Sag i en Fart? Der maatte dog i det mindste foreligge et Andragende fra nogen, der havde Interesse i Sagen, i hvert Fald fra Mureren. Jeg forstaaar nu ikke, hvorfor det havde saa stort Hastværk med at faa denne Sag afgjort, thi den kære Murer har jo kunnet blive gift hele Tiden, han behøvede jo ikke at vente paa den Dom, der nu er falden, for at blive gift. Jeg har jo ved flere Lejligheder udtalt mig om denne Sag her i Tinget, jeg udtalte mig ogsaa derom nu i Foraaret, udtalte, at man vel kunde forstaa, at Mureren ønskede Skilsmisse, og vel kunde forstaa, at han ønskede Tilladelse til at indgaa nyt Ægteskab, men at det var vanskeligere at forstaa, at det, han havde opnaaet ikke som en lovlig Ret, men ved Imødekommen og paa Grund af samtlige de foreliggende Omstændigheder, blev benyttet af ham paa den Maade, hvorpaa han har benyttet det. Jeg vil nu igen give den kære Murer et Raad — om han vil følge det, ved jeg ikke — nemlig, at han skulde se at blive gift snarest muligt. Jeg kommer til at tænke paa et af H. C. Andersens Æventyr. Der var en Gang en Mand og en Kone, som boede i en Muddergroft. De førte et trist Liv, der var Mudder fra Morgen til Aften og fra Aften til Morgen, de kivedes og trættes, saa Fjerene bogstaveligt fløj dem om Ørerne. Men saa en Dag faar Manden Lov til at gøre 3 Ønsker. Det første, han ønskede, var at faa en Skilsmissebevilling med Ret til at gifte sig igen. Det andet, han ønskede sig, var at kunne flyve højt, højt, højt til Vejrs. Han vilde, som han, eller maaske snarere hans Venner sagde, værne ikke blot sin egen Ret, men ogsaa Kongens Ret og Ministerens Ret. Han vilde flyve til Vejrs højt op over alle Præster og Ministre, ja, endogsaa op over Kongen. Naar nu denne Mand skal til at vælge sit 3die Ønske, blot saa ikke den heldige Murer — ja, jeg glemte at sige, at Manden i Æventyret var Murer af Profession, før han blev Himmelstormer — ønsker saa stærkt, at han ryger lige lukket tilbage i sin Muddergroft igen.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger af mere politisk Natur end dem, jeg hidtil har haft Lejlighed til at opholde mig ved. Det ærede Medlem talte om den almindelige Valgret, og spurgte, om han kunde være sikker paa at finde mig paa den almindelige Valgrets Skanse.

Jeg vil glæde det ærede Medlem — hvis det kan være ham nogen Glæde — med at sige, at han vil genfinde mig paa Thorshavns Skanse. (*Borgbjerg*: Paa Forholdstalsvalgadressens Skanse). Saa, der gik Naturen nok over Optugtelsen, det ærede Medlem afbrød mig alligevel, men jeg vil imødekomme det ærede Medlems gode Forsætter ved at lade, som om jeg ikke hørte det, han sagde. (Afbyrdelse af *Borgbjerg*). Der er han igen. — Det ærede Medlem talte ogsaa om Militærudgifternes Nedsættelse og Venstres Stilling dertil. Han ankede over den Tale, som Kultusministeren havde holdtovre i Jylland, og i hvilken Kultusministeren havde omtalt, at vi jo havde faaet Militærudgifterne nedsat fra 20 Mill. Kr. til 17 Mill. Kr., og saa sagde det ærede Medlem, at hvis vi havde sagt det før Valgdagen, var det tvivlsomt, om vi vare blevne valgte. Det ærede Medlem ved meget godt, at saadan forholder det sig ikke. Det ærede Medlem var nemlig, paa et Besøg han bærede mig med før Valgdagen, til Stede ved et Vælgermøde i Jersie, og der hørte han mig udtale ganske det samme. Det ærede Medlem gjorde ud af det det mest mulige, og de, der troede blindt paa ham — det var nu ikke saa forskrækkelig mange — de jubledede naturligvis derover, men alle de, der ikke troede blindt paa det ærede Medlem — og det var rigtignok grumme mange — de lo blot ad ham, og Resultatet blev, at jeg blev valgt med endnu større Stemmeforskel mellem mig og den socialdemokratiske Modkandidat end ved forrige Valg. Det ærede Medlem har derfor ikke Ret til at komme og sige, at hvis vi havde sagt Vælgerne aaben og ordentlig Besked, var det tvivlsomt, om vi vare blevne valgte. I den Sommerrevue — jeg bruger dette Udtryk, fordi jeg har læst i „Social-Demokraten“ Dagen efter det ærede Medlems Foredrag, at dette var den rette Betegnelse derfor — som det ærede Medlem holdt for os forleden, og som for Resten var meget morsom at høre paa — jeg ved ikke, om vi ikke godt kunne undvære de gamle Revyforfattere, saa længe vi have det ærede Medlem, i alt Fald, hvis de skulle falde paa at gøre Streike, kunne vi bruge det ærede Medlem som Skruebrækker — i den Sommerrevy, siger jeg, som det ærede Medlem opførte her, vist engang i forrige Uge, tør man vel antage efter Kvaliteten af de Ting, han fremdrog, han har skrabet alt det med, han har kunnet finde, og at der slet ikke var mere, som han kunde forekaste